

PALVE TÄHENDUS EI OLE VAGURUS.

Tavaliselt interpreteeritakse ja kanaliseeritakse Palve Tähendust kui midagi... vagurat, pehmet, adapteeruvat, mõistetavat... Kuid, võib-olla, see on tänu sellele, et sellele ei pöörata piisavalt tähelepanu..., olgu see siis sõnadele, hoiakutele, vaikustele, või...

Seda ühelt poolt.

Teiselt poolt, samuti, tähelepanu tasandil, ei pöörata piisavalt tähelepanu sellele, mis päevast päeva toimub, ning et palve üritab meid... ärkvel hoida, meile näidata, meid suunata, Universumi olenditena, elamiseks parima hoiaku suunas.

Palvete "nutusest" optikast lähtudes on elu julm; ei anta vaherahu.

On järjekestev oma ideedes, oma ettepanekutes, oma tröödiates, oma draamadades...

Loomulikult, see on nii, kui kontemplerime palvet kui "nutulaulu". Aga kui kontemplerime palvet kui... revisjoni, uuesti läbivaatamist, visiooni, selgeltnägemist, intuitsiooni, soovitusi, siis tõenäoliselt see sobitub, oma kuulutustega, hoiatustega sellesse teise..., ebaõiglasusse, ootamatusse, ettenägematusse, üllatavasse versiooni...

See on kummaline. Esitades küsimuse: "Kellele elu, sellisena nagu ta on, meeldib? Kellele...?".

Kõik ümberringi kurdavad selle üle! Üks, sest ta on pikk, teine, sest on lühike, kolmas sellepärast, et on tugev, neljas sellepärast, et on nõrk, viies sellepärast, et tal pole seda mis tal on, kuues sellepärast, et püüab saavutada seda, mida ihaldab kuid ei saavuta, seitsmes...

Terved riigid, maad... kestvas kaeblamises.

Jah, loomulikult, on rõõmuhetki ja situatsioone. Lauldakse isegi "Tänu elule, mis mulle nii palju on andnud". (ühed hispaaniakeelse laulu sõnad) Aga

sel ajal kui seda öeldakse, on vältimatu mõelda: ”ja need, kellele ei ole antud...”, ning on tõsi et... ”kreedit ja deebet” jäävad miinusesse.

Elu kibestub ainult suitsiidide ja nälja keskel.

Oh!, jah. Süü on rahvusvahelisel kapitalismil, süü on kliima muutusel, süü on sõdadel, süü on... Jah, jah! Jah tunneme kõiki süüdlasi!...

Kuid, kas nad on tõesti nii halvad? Või, mis neid muutis halbadeks?... Kas nad vihkavad elu?... Kas neil oli lapsepõlv?...

Ja head...? Miks nad ei teosta oma headusi?

Loomulikult on olendite erandlikkusi..., need, kellele meeldib elu sellisena nagu ta on, nagu elu kulgeb. Nad on rahul; kindlapeale “oma eluga”. Kuid elu, üldiselt... On raske olla -kas pole?-..., on raske olla elu üle rahul.

Ja oleme välja toonud ainult kaks puudust: üks sotsiaalne ja teine individuaalne; olgugi et mõlemad on sotsiaalsed. Ühed surevad nälga aeglaselt, ja teised... surevad kiiresti.

Täna, Hispaanias, sooritavad enesetapu kümme inimest ja kakskümmend üritavad seda -näiteks-. Ja need ei ole need kõige “Aahhh!” hulgast... Ei.

Loomulikult! On tõsi, on tõsi, on tõsi, et seni kuni sind ei puuduta lähedalt, siis, kuulge!: “Milline nuhtlus, milline raev!”...

Aga kui sind puudutab lähedalt..., siis saad tundma elu kibedust. Väga kibe!

Ja kõike seda ütleb meile Palve Tähendus täna. Nagu näeme, ei ole see nii nutune. Pole seda kunagi olnud!

Mis toimub on see, et... kuulatakse sellisel viisil -loomulikult-, seda ”ei-praktiseerita” teistel viisidel, ja lõpptulemusena, jääb kõik rahulikuks.

Aga Palvuslik Tähendus ei ole vagurus. Mitte kunagi pole seda olnud. Alati on nõudlik saavutamise, erinevuste, muutuste, uudsuste, erinevuste suhtes...

Kui igas päikesetõus me anname endale aru, et oleme erinevad... -ja selle tõttu me ei lõpeta ära tundmast, tunnustamast elavat, elatud, kuid me oleme just hetkes alustamaks elamist eelisega, mida elatu eeldab, koos nende hoiatustega, koos selle pagasiga-, siis võiksime ... seista silmitsi päevateega teistsugusel moel, erinevalt, teades väheke, teadvustatult, milline see elu on, mis ta hind on.

Kui palju on ühe kilo kooselu hind? Kui palju on üks gramm kommunikatsiooni? Kui palju on milligrammid solidaarsust?...

Teada tegelikult kuidas läheb ümbritseval keskkonnal, kuid perspektiivi tähenduses ja suhestuda sellega... operatiivselt...

Muutes olemise "kooselukõlblikuks", viljakaks dialoogiks, läbipaistvaks kommunikatsiooniks, naudinguliseks solidaarsuseks; tundeks, et oled sõnapidaja ja oled end teostanud... kui pisim panus sellesse "elada elavasse", mida me iga päev kontempleerime, ning mis meile ei meeldi!, ja mida me ei soovi!

Kuid inimkond tegutseb, andes sellele ratsionaalsuse, mõistusepärasuse, vürtsitab ja esitleb seda kui... ainukest võimalikku realismi.

Ei. Meid ei kutsuta palvetama, et... lohutada, meid poputada. Meid kutsutakse, et meid instrueerida, et meid hinnata, et meil oleks kvaliteetsed kriteeriumid.

Kuidas iganes me ka saabusime -kas siis järsku, või siis arenedes-, saabusime me ühte tundmatusse ruumi..., kus me pidime õppima, seda üheltpoolt, seda mida meile õpetati, ja teiselt poolt, mida hakkasime avastama; ja, tänu sellele kombinatsioonile, hakkasid end sisse seadma toimimisviisid.

Hakati looma, sisse seadma strateegiaid neile, kes saabusid..., et neil oleks kergem integreeruda sellesse, mida nimetatakse "eluks", ning et nad panustaksid uuendusi, et see elu saaks edeneda, areneda

Kui me vaatame hoolikalt..., ausalt, siis oleme me katkematult -selles iga päeva uudsuses- õppimas; samaaegselt õpetades.

Ilma kahtluseta, on olnud juba piisavalt inimkonna kildkondi, kes on pannud paika vorme, mudeleid millesse inimkonnad on asetatud, et ei peaks... õppima, avastama, vaid et kõik oleks nende jaoks juba tehtud, valmis.

Elamine ja elu ei ole mingi lõpulejõudev sündmus. See on "määratlematult jätkuv"... mil ei ole mitte ainult algusimpulss, vaid millel on ka kestev "soodustav" toetus. Ja koos sellega saame me teha, teostada. Ja sellega saame me eristuda, silma paista. Ja sellega saame me... näha midagi erinevat sellest, mis juba valmis on sepistatud, paika pandud ja korrastatud.

Iga korraga on raskem jalgu mudast välja sikutada.

Ja iga korraga on propaganda aina enam järjekindel kinnitama, et just see on parim positsioon, et mitte võtta riske.

***